

BÁSNÍČKY NA CELÝ ROK

TÉMATA:

- PRVNÍ DNY VE ŠKOLCE
- BABÍ LÉTO
- OVOCE
- ZELENINA
- PODZIM
- LESNÍ ZVÍŘÁTKA
- HOUBY
- NA NEBI JE DRAK
- NA NEBI JE MRAK
(POČASÍ)
- STRAŠIDÝLKA
- SVATÝ MARTIN
- MIKULÁŠ
- VÁNOCE
- TŘI KRÁLOVÉ
- ZIMA
- ZIMNÍ OBLEČENÍ
- KARNEVAL
- LIDSKÉ TĚLO
- NEMOCI
- KNIHA
- HUDEBNÍ NÁSTROJE
- JARO
- JARNÍ KVĚTINY
- VELIKONOCE
- VODA
- PTÁČCI
- DOMÁCÍ ZVÍŘÁTKA
- ČARODĚJNICE
- RODINA
- POVOLÁNÍ
- ZOO
- CO JEZDÍ, LÉTÁ, PLUJE
- LETNÍ PRÁZDNINY

PRVNÍ DNY VE ŠKOLCE

Šel trpaslík do školky,
zapomněl si bačkorky.
Prskal, plakal, láteřil
– to by jeden nevěřil,
jaký to byl řev,
v žilách tuhla krev!

Dobrý den, dobrý den,
dneska máme krásný den.
Ručičky jsou na tleskání
a nožičky na dupání.
Dobrý den, dobrý den,
dneska zlobit nebudem.

Tiše děti, novina, přiletěla
bublina.
Bublina se nafukuje, letí, letí,
poletuje,
přiletěla na náš dům, udělala
bum.

Šup nožičky do školičky,
obujte si své botičky!
Šup nožičky do školky,
nastartujte tříkolky!
Ale, ale, to je nápad!
Do školky my chceme ťapat
– ťapat, běhat, cupitat,
se všema se přivítat!

Naše školka kouzelná je,
každý si v ní moc rád hraje.
Dovádíme, lumpačíme,
nikdy se však nemračíme.
Máme se tu všichni rádi
a jsme velcí kamarádi.
Jaro, léto, podzim, zima,
ve školce je prostě prima.

BABÍ LÉTO

Fouká, fouká, pofukuje,
babí léto poletuje,
kdo to fouká, kdo to ví?
Je to Foukal foukavý.

Letí, letí pavučinka z dálky do
dálky.

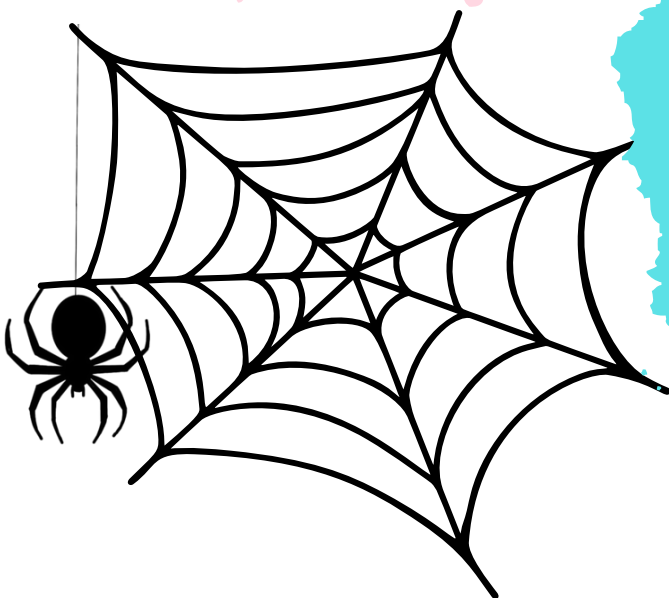
Po cestách se kutálejí rudé
korálky.

Jeřabinky, jeřabinky koulejí se na
pěšinky.

Babí léto zaplétá si bílé copánky .

Babí léto přišlo k nám,
pavoučka já dobře znám.
Spřádá síťě malé větší,
mouchu si dá na večeři.
V sítích se pak houpe rád,
nemusíme se ho bát.

Babí léto přišlo k nám,
pavoučka já dobře znám.
Spřádá síťě malé větší,
mouchu si dá na večeři. V
sítích se pak houpe rád,
nemusíme se ho bát.

OVOCE

Jablíčko, jablíčko, kulaté jak
sluníčko, sladké jako med.

Puso, sněz ho hned!

Jablíčko, loupej se mi!

Jadérka dáme zemi, stopku
trávě, vůni větříčku, slupku
zoubkům, zbytek jazýčku!

Hruška na zem padala, tlesk,
plesk, bum! Ježečkovi na
záda, tlesk, plesk, bum!
Ježeček se zlobil hned, tlesk,
plesk, bum! Celou hrušku za
to sněd, tlesk, plesk, bum!

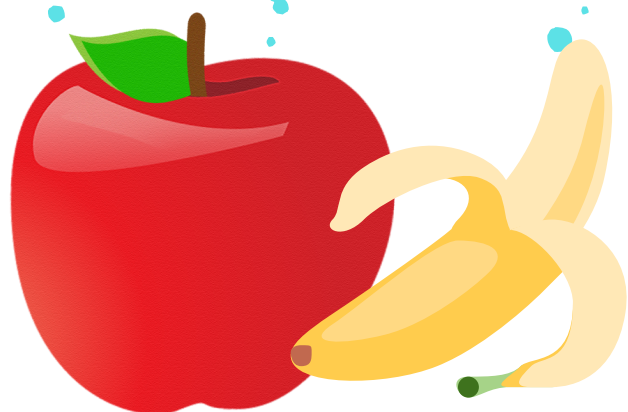
Ježku, ježku pod jabloní,
jablíčka tak krásně voní...

Natrhej si, když je rád.

U nás nebudeš mít hlad.

Jablíčko, jablíčko, kulaté jak
sluníčko, sladké jako med.
Puso, sněz ho hned! Jablíčko,
loupej se mi! Jadérka dáme
zemi, stopku trávě, vůni
větříčku, slupku zoubkům,
zbytek jazýčku!

Ze stromu až z vršku,
shodil větřík hrušku
do trávy jak na podušku.
Ještě, že tam tráva byla,
jinak bych se uhodila.

ZELENINA

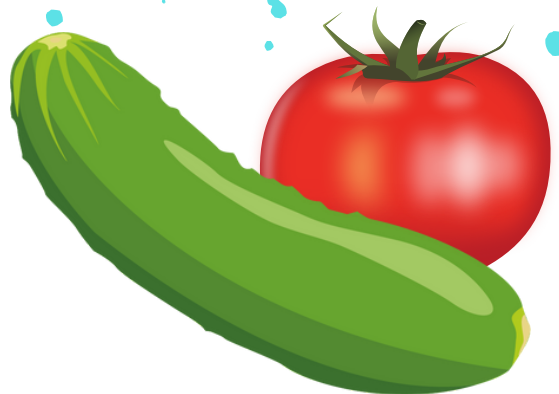
Zelená je zelenina, je tak
zdravá a tak prima!
Kedluben, hrášek, zelí, to
nás rozveselí. Ovoce a
zelenina, to je zdraví, to je
síla! Kdo jí mrkev, ředkvičky,
bude zdraví celičký.

Křupavá je mrkvička,
zdravá máme očička.
Květák, celer, petržel,
v polévce jsi dneska
měl.

Papriku a rajčátko,
sníme spolu zakrátko.
Patizon i baklažán,
mám tak rád a nejsem
sám.

Mrkev, hrášek, cuketa, to
je pane dobrota.
V každém kousku
zeleniny, Nachází se
vitamíny. Nemoc ta mě
neskolí, Nikde mě nic
nebolí.

Kutálí se ze dvora
takhle velká brambora.
Neviděla, neslyšela,
spadla na ni závora.
Kam koukáš, ty závoro?
Na tebe, ty bramboro!
Kdyby tudy projel vlak,
byl by z tebe bramborák!

PODZIM

Padá z vrby zlatý list,
vítr si v něm začal číst.
Než přečetl obě stránky,
list mu spadl do
studánky.

Poslední květ na záhonku
poslední zvuk ptačích
zvonků
poslední den u rybníčka
poslední kuk do sluníčka
které už je za horami
to se loučí léto s námi.

Už je podzim, hnědá hlína
lepí se nám na paty
a z modrého nebe zbylo
jenom Hance na šaty.
Draku, hledej mezi mraky
ještě kousek plátýnka,
ať si může modrou sukni
ušít také maminka.

Už se vrány slétají,
vítr běží po kraji.
Podzim střásá žluté listí,
kominíček komín čistí,
brzy bude listopad.

Podzim si koupil malovánky,
pastelky a barvičky,
bílou míchá na beránky,
hnědou barví zajíčky.
Stromy někde natřel rudě,
jinde celé ze zlata,
vybarvené listí pouští
z větví rovnou do bláta.

LESNÍ ZVÍŘÁTKA

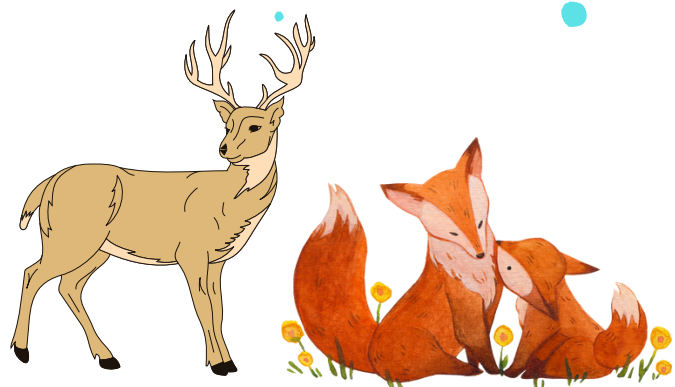
Veveřice veverka
louská sladká jádérka.
Hupky hupky do pelíšku
že teď právě našla šišku.
Jsou tam dobrá semínka
vítr na ně zacinká.

Leze ježek, leze v lese,
jablíčka si domů nese.
Děti kolem běhají,
ježka všude hledají.

Z borovice spadla šiška,
pod ní dřímala si liška.
"Kdo mi hodil tuhle šišku
jako blešku do kožíšku?"
Ptá se liška zrzavá,
borovici nadává.

Řekl srnec ženě srně:
Budeme mít spolu mrně?
Když to bude srneček,
koupíme mu hrneček!

Elce pelce do pekelce
budem dělat kotrmelce.
Vychloubá se zajíček
našel chleba krajíček.
Jak tak skáče, to je dílo
až mu v hrdle zaskočilo.
Nechlub se ty zajíčku
radši chroupej mrkvičku.

HOUBY

Stojí, stojí bedla,
ráda by si sedla.
A vzala si pletení,
noha už jí dřevění.

Hádaly se houby, hádaly se
v lese,
kterou z nich si houbař v
košíku odnese.
A už kráčí lesem houbař
kudrnatý,
nevzal ani jednu. Byly
jedovatý.

Jakub hopsá dupy dup,
nese košík plný hub.
Šlape si to domů z Hůrky,
nese samé muchomůrky.
Ty náš Kubo, uč se z chyb,
muchomůrka není hřib!

Rostly houby, rostly v lese,
dědeček je domů nese.
Nese nese v košíčku,
ať potěší babičku.
Nakrájí je na kousky,
hříbky, lišky i klouzky.
Potom přidá vajíčka,
co nám snesla slepička.

Chodí houbař po lese,
na hříbečky třese se.
Velký košík ten on má,
dneska všechny vysbírá.
Hříbky se ho nebojí,
do mechu se schovají.
Houbař prázdný košík nese,
znaky k jídlu chleba dá si zase.

NA NEBI JE DRAK

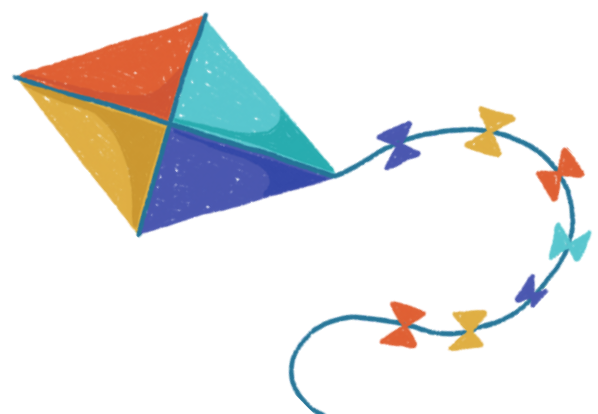
Draku, ty jsi vážně drak?
Hudry, hudry, je to tak.
A máš zuby dračí?
Mám dva a to mi stačí.
A co těmi zuby jíš?
Princezen mám plnou spíž!
Ach ty lháři, každý to ví, že jsi
jenom papírový!

Na provázku, na provázku,
pouštím draka na procházku.
Celý šťastný vzhůru běží,
až ho v mracích vidím stěží.
Ale sotva klubko smotám,
spadne na zem,
zpět k mým nohám.

Udělat si dráčka,
to je přece hračka.
Papír, nůžky, provázek,
drak je jako obrázek.
Vítr fouká, už nám letí,
honem do přírody děti.

Udělat si dráčka, to je
přece hračka. Papír, nůžky,
provázek, drak je jako
obrázek. Vítr fouká, už
nám letí, honem do přírody
děti.

Mámo, táto, draci letí,
Letí, letí do nebe.
První, druhý i ten třetí,
usmívá se na tebe.
Když tě pustím, ty můj dráčku,
zaletíš až do obláčku.
Koho by to napadlo, letíš výš
než letadlo.

NA NEBI JE MRAK

Dešťové kapičky dostaly
nožičky,
ťapity, ťapity, ťap.
Běžely po plechu,
dělaly neplechu,
ťapity, ťapity, ťapity, ťap.

Fouká venku, fouká,
Haf se z boudy kouká.
Fanda volá na Hafa,
ať vstane a zahafá.

Haló, děti, povězte mi,
jakkak je to s kalužemi?
To je krátká pohádka:
jsou to ptačí zrcátka.

Podívej se, babičko, namaluji
sluníčko,
sluníčko má očka, jak nějaká
kočka,
sluníčko se usmívá a tiše si povídá:
Svítím, svítím na stromy, posvítím i
na domy,
svítím také kotěti, nejvíc svítím na
děti.

Honily se šedé mraky,
v dešti mezi paneláky.
Trvalo jen malou chvíli,
než do sebe narazily.
Teď ví celá zeměkoule,
proč i mraky mají boule.

STRAŠIDYLKA

O Halloweenu nutno
lucernu mít,
která pěkně a tajemně svítí.
Lampu dýňovou mít,
která by měla pěkný svit.

Jednou v noci o půlnoci
přišlo na mě strašidlo.
Mělo gatě na špagátě
a na hlavě lepidlo.

Jednou venku, při setmění
děti v strašidla se mění.
V okně dýně, uvnitř svíčka.
Halloweenská mají trička.
Od domu k domu běhají
a koledu všem říkají.
Dejte nám sladkou koledu,
nebo vám něco provedu.

Vite děti, všechny dýně,
vyrostly nám v hnědé hlíně.
Teď strašáka vyřežeme,
hlavičku mu vydlabeme.
Co to v dálce mňouká?
Černá kočka, v puse brouka?

Dýně támhle, dýně tady,
vydlabané mají hlavy.
Je totiž ten svátek známý,
Halloween teď každý slaví.
My se duchů nebojíme,
dýně pěkně rozsvítíme.
Ty se leknu, jasná věc,
my si dáme dlabanec!

SVATÝ MARTIN

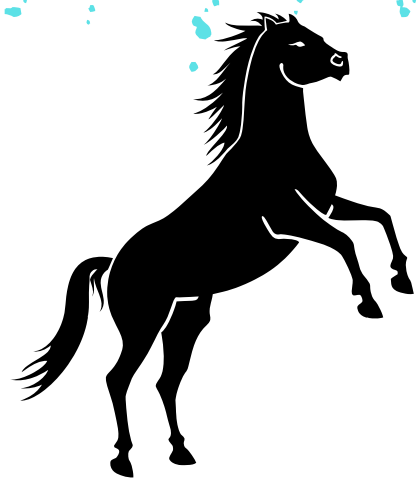
Na svatého Martina
prý už zima začíná.
Bílý mokrý sníh leží na polích.
Prý přijede na koni podkovami
zazvoní.
A ten kůň je sníh, leží na
polích!

Svatý Martin na svém koni
jede cestou mrazivou.
U cesty se stařec choulí:
„Obdaruj mě almužnou!“
„Co ti dám, můj bratře milý? Oč
se s tebou rozdělím?“
Martin mečem plášť svůj pŕlí:
„Vezmi, kéž tě potěším.“

Na svatého Martina,
kouřívá se z komína.
A na svatou Kateřinu,
schováme se pod peřinu.

Na svatého Martina, kouřilo
se z komína.
Za komínem meluzína, kvílí,
skučí – přijde zima.
Pak se nebe zamračilo, náhle
bylo všude bílo.
Svatý Martin na svém koni,
bílé mraky nebem honí.

Už Martin na bílém koni, už zase
přijíždí k nám.
Vesele podkŕvky zvoní, jede k
nám zas bílý pán.
Posílá ho svatý Petr, ať zimu
ohlásí včas,
ze skříně vytáhnem svetr, bude
se nám hodit zas.

MIKULÁŠ

Mikuláši, přijď dnes k nám,
písničku ti zazpívám,
přines prosím trochu dobrot,
můžeš je dát třeba do bot.
Dáváš dárky pro radost, pro
každého máš jich dost.

Mikuláši, Mikuláši –
proč mě dneska čerti straší?!
Já nezlobím maminku –
jenom někdy chvíli...
a pak běžím dát jí pusku – a
pak tiše bez rámusu –
jdu si s tátou hrát nebo
klidně spát...

Čerte, čerte, nechod' k nám,
nemysli si, já tě znám.
Čerte, čerte, ty mě zlobíš,
vím, že dětem uhlí nosíš.
A kdyby nám anděl něco dal,
ty bys nám to čerte všechno
vzal.

Mikuláši, Mikuláši,
neber sebou čerty radši,
vezmi sebou anděly,
ti nám něco nadělí.
Čert nosí pytel a metlu,
myslí si, že se ho leknu.
Dělá na mě bububu
a já se ho bát nebudu.

Už se chýlí další rok,
zbývá jenom malý krok,
dáme talíř na náš práh,
bude plný, žádný strach!
Čertům zvonky znějí tmou,
Mikuláš jde s nadílkou.

VÁNOCE

V červeném jablíčku uvidíš
hvězdičku,
po vodě pustíš z oříšku
lodičku,
popluje daleko, popluje v dál,
sváteční nálada zahalí kraj.

Ježíšku, prosím Tě,
přečti si mé přání.
Je krátké.

Ať jsou všichni v celém roce
takoví jak na Vánoce!
Ať jsou milí, míň se mračí.
Děkuji Ti, to mi stačí.

Stromečku, vstávej,
ovoce dávej,
umyj se, ustroj se, je
Štědrý den!

Těšíme se na Vánoce,
škoda, že jsou jednou v roce.

I tak si to užijeme,
z dárečků se radujeme.
Co to cinká, co to zvoní
kouzlo Vánoc jako loni
tichá chvíle k zastavení
závan štěstí, nad něj není.

Vánoční stromeček zavoněl v
pokoji,
maminka u stolu jablíčko
rozkrojí.
A když ho rozkrojí, uvidím
hvězdičku,
co byla schovaná v červeném
jablíčku.

TŘI KRÁLOVÉ

Na tři krále za vesnicí,
bloudí sněhem koledníci.

Šlapy, šlapy, šlápoty,
pletou se jim do noty.

Ťuky, ťuky, už tu jsou,
šťěstí, zdraví vinšujou.

My tři králové jdeme k vám,
šťěstí zdraví vinšujem vám.

Šťěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám přišli z daleka.

Zdaleka je cesta naše,
do Betléma mysl naše
Co ty, černej, stojíš vzadu,
vystykuješ na nás bradu?

A já černej vystupuju
a Nový rok vám vinšuju.

A my taky vystupujem
a Nový rok vám vinšujem.

ZIMA

Cupy, dupy, cupy, dupy,
zima stojí u chalupy.
Vezmeme si rukavice,
sáně, boby a čepice,
vyběhneme rychle ven,
na sněhu se zahřejem.

Mrzne, sněží to to zebe,
hodně sněhu spadlo z nebe,
ptáčkové teď starost mají,
jak potravu obstarají.
Kde jsou v domě hodná dítka,
dávají jim do krmítka, trochu zrní,
trochu máčku ať si dají do
zobáčku.

Kreslím si, jak padá sněh
na pole a na cesty.
Sněhuláka kreslím též
bez kabátu bez vesty.

Bílé vločky, bílé nebe,
sotva spadnou, již nás zebe.
Vločky, vločky, ach to láká,
postavit z vás sněhuláka!
Vločky, vločky, jak jste hbité,
škoda, že se rozpouštíte.

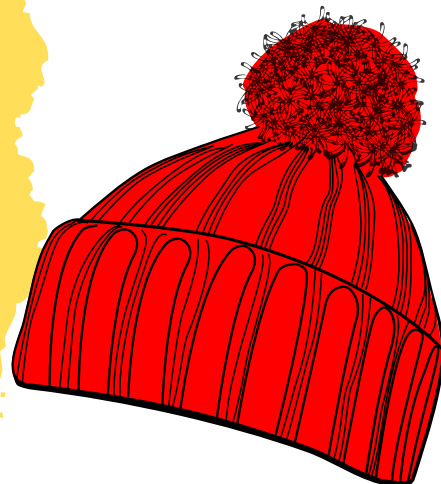
Potkal mrazík metelici
do tance se dali.
Náruč peří nad vesnici přitom
rozsykali
Padá peří po peříčku,
už jich závěj leží.
Honzík volá na Aničku:
Zima je tu! Sněží!

ZIMNÍ OBLEČENÍ

Pojďme ven si spolu hrát!
Běhat, skákat, sáňkovat.
Já mám super kombinézu,
hned si do ní celý/á vlezu.
Čepici přes obě uši,
podívejte, jak mi sluší!
A na ruce rukavice,
kdyby byla fujavice.
Kolem krku šálu dlouhou,
trvalo to chvílku pouhou.
Žádný mráz mě nezaskočí,
koukají mi jenom oči.

Punčocháče, ponožky, oblečeme na nožky.
Ještě tričko, mikinu, vyzrajeme na zimu.
Přesto všechno gařata, ať jsme správná mrňata.
Na hlavičku čepičku, na nožičku botičku.
Ručky zebou víc a víc, schovej je do rukavic.
Se sněhem si můžeš hrát, vesele se koulovat.

KARNEVAL

Pojďte dál, pojdte dál, už
začíná karneval.
Už troubějí trumpety, šašek
dělá přemety.
Pojďte dál, pojdte dál, už
začíná karneval.

Trubka troubí, vytrubuje,
s bubínkem nám oznamuje,
masopust zas přišel k nám,
ten rej masek dobře znám.
Medvěd s dětmi radost mají,
muzikanti k tanci hrají.

Masopustní veselice veselá
je převelice. Lidé vodí po
vesnici medvěda i medvědici.
Tancuj, tancuj, medvěde,
karneval se povede.

Dobré ráno, dobrý den,
do masek se převlečem.
Pojďte rychle všichni dál,
máme tady karneval!
Masopustní veselí
začne ráno v pondělí,
od pondělka do pátku,
změní třídu v pohádku.

Dobré ráno, dobrý den,
sníh se ztrácí za oknem.
Sáňky na rok uklidíme,
jak se s zimou rozloučíme?
No tak honem poběž k nám,
do ucha ti zašeptám,
chystá se tu karneval.

LIDSKÉ TĚLO

Umím běhat, umím stát,
nad hlavu si ruce dát,
umím chodit pomaličku,
umím si hrát na žabičku,
umím chodit jako rak.
Věřte mi to-je to tak!

Všechny moje prsty
schovaly se v hrsti.
Spočítám je hned,
jedna, dvě, tři, čtyři, pět.

Hlava řídí celé tělo,
jak by všechno dělat mělo.
Krk, ten hýbe, točí hlavou,
ruku máme levou, pravou.
Díky nim můžeme psát,
držet, chytat, nosit, hrát.
Na piano, na housličky,
na tkaničkách dělat smyčky.
Trup poklady těla skrývá,
otáčí se, do stran kývá.
Nohy opět v páru jsou,
kam chceme, nás donesou.

Člověk, ten má smyslů pět,
znám je všechny nazpaměť.
Kde jsou oči, tam je zrak,
po prstech nám skáče HMAT.
SLUCH nám sedí na uších,
do nosu nám vlezl ČICH.
A CHUŤ v ústech na jazýčku
spinká si tu na krajíčku.

Jedno čelo, oči dvě,
nosík patří mezi ně.
Zdravé tváře, dvoje uši,
klukovi i holce sluší.
Brada, pusa, spousta vlasů,
pochvalte tu dětskou krásu.

NEMOCI

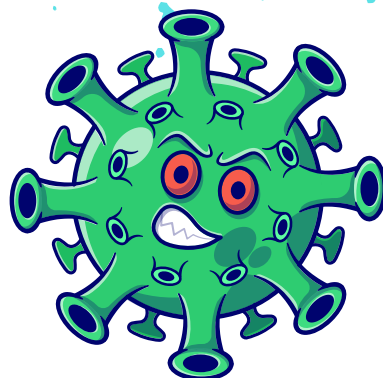
Ten, kdo žije zdravě,
rád si zacvičí.
Proběhne se v trávě
krokem opičím.
Umíš dřepy? Ukaž jaké!
Nebud' líný, zkus to také!
Sportovcům je hej.
Dřepy udělej!

Zas mě jeden bacil našel,
dostala jsem rýmu, kašel.
Rejdí v krku, rejdí v puse,
proto kuckám v jednom
kuse.

To mě chřipka zachvátila,
horký čaj teď abych pila.
Když jsem prášky baštila,
bacila bych praštila.

Byl jeden bacil,
do hlavy mě bacil.
Hlava hodně bolela,
zavolejte doktora.
Pak mi sedl na plíce,
bolelo to velice.
Nejedl jsem vitamíny,
teď mám nosík plný rýmy.

Neposlechl mámu Petřík,
neoblékl si svůj svetřík.
Hlava bolí, je mu zima,
přemohla ho snadno rýma.
Teď tu leží celý den,
ven může až za týden.

KNIHA

Rozbolelo knížku břicho,
měla v něm moc
písmenek.
Řekl jsem jí: „Milá knížko,
zanech smutných
myšlenek!”

Co je knížka?
Je to živá bílých listů
hromádka.
V ní si všechno hraje,
zpívá,
ptáci, děti, zvířátka.

Já jsem Nomík ještě malý,
s kamarády si rád hraji.
Do školky já chodím rád,
knížky jsou můj kamarád.

Maminka mi každý večer, čte z
mé krásné knížky,
zrovna se v ní prohánějí, dvě
kouzelné myšky.
Jsou v ní draci, princezny,
kouzla staré babizny,...
Než mi klesnou oči, všechno
dobře skončí.

Dobré ráno kamarádi,
knížky máme všichni rádi.
Kolik je v nich tajemství,
kdo poslouchá, dobře ví,
že tam bydlí pohádky s
nádhernými obrázky,
ale také básničky, říkadla a
písničky.

HUDEBNÍ NÁSTROJE

Vašek, šašek, bubeník,
zahnal kozy na rybník.
Kozy se mu splašily,
do rybníka skočily.

En ten týna, mandolína,
pojedeme do Kolína.
Housle, basa, trumpeta
pojedeme do světa.

Vašek, šašek, houslista,
koupil basu za tři sta,
a koníčky za dvě stě,
že pojede k nevěstě.

Notám diví se náš klouček.
Každá nota jako brouček
leze níž a zase výš,
do ruky ji nechytíš.
Jedna je tam, druhá tady,
všechny noty dohromady
dají pěknou písničku,
zazpívej ji Honzíčku!

Ztratila se notička,
V řadě velkých not,
Každá rada kudy ven
Přišla by jí vhod.....

JARO

Sluníčko už pěkně rozehřálo
led a sníh,
sněženka nám z trávy mává,
ptáčci zpívaj ve větvích.
vyjdeme si na procházku, na
hřišti si budem hrát,
z písku hrady postavíme, ahoj
jaro, pojd' si hrát!

Vlaštovičky, vlaštovičky
povídalky, švitořičky,
už k nám z dálky jaro
nesou,
na domov se celé třesou.

Každá babička stará
je veselejší z jara,
vezme svoji berličku,
sedne si na sluníčku.

Přišlo jaro se sluníčkem,
zem otvírá zlatým klíčkem.
Všechno se raduje, zpívá a notuje, jaro
vítá.

První roste sněženka, malá bílá
květinka.

Druhý zase petrklíček, nese s sebou
zlatý klíček.

Fialinka voňavá hezkou vůni rozdává.
Pampeliška střapatá, celá je jak ze
zlata.

Zimo, zimo, táhni pryč
nebo na tě vezmu bič!
Odtáhnu tě za pačesy
za ty hory,
za ty lesy,
až se vrátím nazpátek,
svleču zimní kabátek.

JARNÍ KVĚTINY

Máte radost, sedmikrásky
že už není náledí,
housátka nám svými
hlásky,
všechno o vás povědí.

Velikánská květina k obloze se
vypíná.
Hned od rána každý den, otáčí
se za sluncem.
Její černá semínka, sype
ptáčkům maminka.

V lese v trávě spinká,
bílá konvalinka.
Zvonečky má, nezazvoní,
ale za to krásně voní.

První roste sněženka,
malá bílá květinka.
Druhý roste petrklíček,
nese s sebou zlatý klíček. Fialinka
voňavá,
hezkou vůni rozdává. Pampeliška
střapatá,
celá je jak ze zlata.

Na jaře, když slunce
svítí, objeví se první
kvítí. Narcisy a tulipány
zdobí žlutě všechny
brány.

VELIKONOCE

Přišel jsem si pro vajíčko,
pro vajíčko z čokolády,
to my máme, milá teto,
to my děti máme rády.

Při barvení vajíček,
navštívil mě zajíček.
Pomlázku měl až po uši,
zajíčkovi pěkně sluší.
Z proutí pěkně pletenou
pentličkami zdobenou.
Vyšlehal mě maličko,
dostal za to vajíčko.

Já jsem malý koledníček,
dejte aspoň pár vajíček.
Než obejdu vesnici,
chci mít plnou čepici.

V nůši malý zajíček nesl kopu
vajíček
potkala ho včela, jedno po něm
chtěla.
Dávala mu za to pampeliščí zlato
přidávala hned jabloňový med.
Zajíci se zdálo tohle všechno málo,
vajíčka si vzal, a šel zase dál.

Slepička běhá po dvoře,
vajíčko se kutálí v komoře.
Slepička kdák! Vajíčko křáp!
Máte mi panímámo to
vajíčko dát.

VODA

"Vojto, Vojto, Vojtíšku,
pročpak ležíš na bříšku?!"

"Pozoruju vodu v řece."

"Kampak běží?"

"K moři přece!"

Máme malý rybníček
a v něm bydlí vodníček,
jsou v něm také rybičky,
zdraví všechny dětičky.

U moře je všechno
mořské.

Mořský písek, vítr, voda,
lodčky, mušle, mořské ryby.
Všechno mořské se námi
líbí.

Teď si natočíme vodu
třeba z vodovodu.
Jako dříve u studánky
naplníme si dva džbánky.
Kéž jí máme vždycky dost
na zdraví i pro radost!

Vodník ani netuší,
že mu šplouchá do uší.
Voda teče z ucha ven -
vodník slyší, dobrý den!

PTÁČCI

Zvíře, to má život těžký,
všude musí chodit pěšky.
Jenom ptáci, milé děti,
mávnou křídly a už letí.

Kdo to křičí na dvorku?
Vrabčák honí sýkorku –
že mu snědla zrnko žita
a že za to bude bita!

Pročpak asi černý kos
po zahradě chodí bos?
Shání pro své botičky z
dlouhých žížal tkaničky.

Vlaštovičky, vlaštovičky,
povídalky, švitořičky,
už nám z dálky jaro nesou,
na domov se celé třesou.
Prohlédly si, kde co leží,
hnízda, dvorky, špičky věží.
Pak spustily naříkání:
Tři vidličky chybí, páni.
Tři vidličky, tři vidličky,
pokřikují na lidičky.

Znáte toho ptáka
černého jak boty?
Místo zpěvu kráká,
nezná chudák noty.

DOMÁCÍ ZVÍŘATA

BÚ – to dělá kráva,
která mléko dává.
Kdo je to telátko?
Přece její mládětko.

Naše kočka strakatá,
měla čtyři koťata.
Jedno mourek, druhé bílé,
třetí žluté, roztomilé.
A to čtvrté strakaté,
po mamince okaté.

Já jsem pes a kdo je víc!
Umím štěkat na měsíc,
hlídám dům a brzy zrána
chodím venčit svého
pána.

Kulatá hlavička,
dvě malá očička.
Na hlavě dvě uši stojí,
nejraději se válí v hnoji.
Ještě rypák prasečí,
ať pořádně zakvičí.

KOKO – dělá slepice,
která snáší vejce.
Kdo je to kuřátko?
Přece její mládětko.

ČARODĚJNICE

Ježibaby kamarádky,
krouží vzduchem tam a
zpátky.
Šaty mají od sazí, snad se
v letu nesrazí.

Milé děti, koště není,
jen a pouze k uklízení.
Ježibabám z pahorku,
nahrazuje motorku.

Čáry máry kouzlení,
ať se ta věc promění.
Co to je, kdo to ví,
ten ať rychle odpoví.

Kůry můry ven
Ať je krásný den
Klektáky, páráky, kančí kůže
Ať mraky zalezou, kam který může
Vítr spát, vítr spát
Ať sluníčko může hřát.
Kůry můry fuchty
Z černý mouky buchty
Čáry máry podkočáry
Ať se jí to všechno spálí – HU

Čáry máry ententýky,
poletíme do Afriky.
Podržte si čepice,
hop! A už jsme v Africe.

RODINA

Ze všeho mám nejraději,
když se máma s tátou
smějí.

Mám je rád a oni mě,
patříme si vzájemně.

Malujeme malovánky,
modrou barvou nebe.
Modrou barvou - nejkrásnější,
maminko, pro tebe!

To je táta, to je máma,
to je dědek, to je bába,
to je vnouček, malý
klouček.

Maminko, ty jsi moje zlato,
pusinky ti dávám za to.
Dám ti jednu na líčko.
já jsem tvoje sluníčko,

Táta je můj hrdina,
večer se mnou usíná.

Pomáhá mi s úkoly,
a vozí mě do školy.

Griluje a uklízí,
nedostatky přehlíží.

I když občas trucuji,
svého tátu miluji.

POVOLÁNÍ

Koukněte se na kuchaře,
právě vaří noky v páře.
Správný kuchař peče,
smaží, mňam, polévky se
mu daří.

Pilot? Básník? Ale ovšem,
já však budu listonošem!
A pak, milá Aničko,
donesu ti psaníčko...

Já jsem malá kadeřnice,
Kdo chce kudrn ještě
více?
Učešu Vám vlásky,
Ať jsou ze všech krásky.

Každý má své povolání, práci čili
zaměstnání.
Jeden třeba dobře vaří, jinému se v
hudbě daří.
Další dobře sportuje, jiný moři holduje.
Jeden učí malé děti, jiný zase mete
smetí.
Někdo třeba lidi léčí, další umí
spoustu řečí.

Hoří! Hoří! Klakson ječí
Utíkejte do bezpečí
Klakson troubí fanfáru
Hasič spěchá k požáru!

Rozpustilí opičáci
dovádějí na stromě.
cvičí salta ve letoče,
je jim při tom ohromně.

Slon je velký, slon je silný,
slon je vždycky v pohodě.
A když je mu v létě vedro,
zaplave si ve vodě.

Když lev zařve strašným
hlasem,
na Afriku padne děs,
zvířata se rozutečou,
ptáci vzlétnou do nebes.

Žirafy se od všech zvířat
velmi snadno odliší,
mají totiž dlouhé krky
a jsou ze všech nejvyšší.

Papoušci jsou povídálci,
když se dají do řeči.
spolu mluví ptačí řečí,
s námi řečí člověčí.

CO JEZDÍ, LÉTÁ, PLUJE

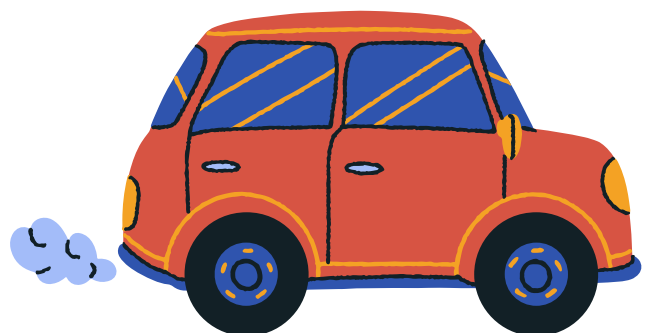
Tů, tů, tů, auto už je tu.
Pojeď, mámo, pojeď s
námi
za chvíli jsme za horami.
Tů, tů, tů, auto už je tu.

Rychlík houká, hučí, hvízdá,
to je přece jiná jízda,
můj dřevěný vláček
leze jako ráček.

Letí, letí, letadlo,
koho by to napadlo.
Vyletělo mezi mráčky,
pozdravilo všechny
ptáčky.

To je cesta, lidé drazí!
Sem a tam to s námi hází,
dopředu a dozadu,
všechno v jednu hromadu.

Chvíli krokem, chvíli
klusem,
ujíždíme autobusem.
Řidič mačká houkačku,
řeže každou zatáčku.

LETNÍ PRÁZDNINY

U zrcadla z lesní rosy
chlubila se jahoda:
„Tvářičky mám k nakousnutí,
kdopak se mi podobá?“
Pozvala hned na slovíčko
od studánky nezbedu –
kosí kluk slup parádnici
s chutí zrovna k obědu!

Červen je čas na výlety,
jdeme na hrad mnohaletý.
V lese voní jahody,
zvou nás k sobě na hody.

Hráli si motýli na honěnou,
plácali se křidélky: “polet’ za
mnou!”,
okolo kytičky, okolo klásku,
přitom si vyznají potají
lásku.

Vztekala se beruška na
kytičce,
nožičkou našťvaně dupala,
třikrát se točila na patičce,
až pod ní kytička křupala.

Školní rok se rychle krátí,
prázdniny jsou na dosah,
dočkáme se odpočinku,
budem hodně cestovat.

POUŽITÉ ZDROJE:

<https://kattuska.estranky.cz>

<https://www.predskolaci.cz>

<https://www.cibulacek.cz>

<https://ms-kostany-predskolaci.estranky.cz>

<https://www.zshorepnik.cz>

<https://www.bilevanoce.cz>

<https://www.msblatno.cz>

<https://vytvarna-vychova.cz>

<https://www.testovanonadetech.com>